

rongyos nyugdíjból bátran éhenhalhattak volna és akiket ezért a nemes, bőkezű és méltóságos gróf úr természetesen nem segélyezett soha egyetlen fillérrel sem.

Gyerekek, a világ mai napság folytonosan romlik, az emberek között mindegyre ritkulnak a hősök. Ti ne törődjete a köznapi szürkeségekkel, szemetek a fény felé forduljon vágyva, amelyet az elmúlt idők hőseinek alakja sugároz. Vegyetek példát a fogházigazgató úrról, aki legyőzte a kísértéseket, aki ember volt, hős volt és úgy halt meg bátran, mint egy úriember. Gyerekek, ha alkalom nyílik rá, ne féljete, úzzéte el magatokból az ördögöt, gondoljatek a hős fogházigazgató úrra és haljatek meg úgy, mint úriemberek.

Szemeid.

Irta: Izsák Gyula.

Sápadt arcod hamvas bársonyában
Két fényestűzű gyémánszem ragyog.
Két gyémánszem: érzések tükrözői:
Beszédes lélekablakok.

Ha szívedet mély, nagy bánat gyötri,
Ha nehéz gond sújtja szüntelen:
Két szemed olyankor csendes, bágadt,
Mint tó bús, őszi reggelen.

Ha öröm csókja érinti meg ajkad,
S dalos nevetéssel telnek a napok,
Szemeid olyankor vig-mosolygók,
Mint aranyfényű hajnalok.

... Lásd ma tavasz van. Első szép tavasz,
Ma álmodjuk a legszebb álmokat,
S büsz-hetykén, víg dalolással
Karóba húzzuk a bánatokat.

Utána nyár lesz. Forró melegség;
Mégváltoznak az emberek vele:
Más lesz a csók a csókos ajkakon,
S megváltozik a szem tekintete.

Más lesz... más s azután bús időszak
Repül felettünk lustán majd tova:
Ez lesz az ősz. Csendes és könnyező,
Álmok és csókok alkonyá.

... S ha a szemek nem tudnak már ragyogni,
S a régiekről csak bús könny regél...
Egymásnak mondjuk majd — lemondással:
Közel a tél... a tél...

Wiertz.

Irta: Dr. Turnowsky Sándor.

(Vége.)

La Puissance humaine n'a pas de limites mintegy mottója, úgyszólván bevezetése ezen filozófikus, emberszeretefi, magasabb ethikai kérdésekkel foglalkozó képeknek.

Nincs határa annak, mit az emberi kitartás, az ember erkölcsi hatalma és értelmi tehetősége elérhet! Nincs lehetetlenség az erkölcsi világban. Az ember már eddigi útján is bámulatosan sokat ért el, csak bátran előre az erkölcsi haladás útján, az ember a csillagokat érintheti ujjával, csak akarni kell!

Végtelen lelkesedés és szép optimizmus jellemzi ezen képet. A fölfelé törtető testtartású erőteljes fiatal férfi ujjával érinti a csillagokat, mellette egy bájos, biztató, bátorító gyöngéd nő, alattuk a földgolyóval kezecskéjében alvó gyermek.

Mint lelkes hirdetője és apostola a világ-békének, illetve mint ellensége a háborúnak, hat hatalmas képet festett.

Les Partis jugés par le Christ.

Les Partis selon le Christ.

La Chair à canon.

Le dernier canon.

Les Choses du présent devant les hommes de l'avenir.

Une Scène de l'enfer.

Meggyőzőbben, világosabban még senki sem plédrozott a háború ellen.

Az Istenember, ki azért adatott az emberiségnek és azért halt meg a kereszten, hogy a szeretetet hirdesse, kimondhataflanul mély fájdalommal és szomorúan tiltakozó kézmozdulattal takarja el arcát, hogy ne lássa, miként gyilkolja egyik ember a másikat az ő keresztjével, az ő véghetetlen szeretetének szimbolumával a kezében!

De ott, ahol az emberek szeretettel ölelkeznek egymással és ezen szeretetteljes ölekezésben benne van az is, ki a szétfépett rabláncokat tartja a kezében, ott sem a Megváltó, sem vértanuhalálának szimboluma nem látható. Mert a megváltást a szeretet már vég-